

“ԱՐԵՎԵԼԻ”

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՈՐԵՆ

ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱԶԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱՏԻՍ

ԲԱՏԱՆՈՐԳԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆԵՐԸ	
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան	80 Դ.Ս.
Վեցամսեայ	45
Կառավարման համար տարեկան	105
Վեցամսեայ	60
Փոստ երկրորդ համար տարեկան	25 Դ.Ս.
Վեցամսեայ	20

Հարցառարի ծախքը մեր վրայ

ՏԵՍԱԾՆԵՐԷՍ

ԳԱՂՔԱԿԱՆՆԵՐԸ

Կիրիկիոյ անդուր կոտորածը՝ զուգահեռ ար տպագրութիւնը ձգած է օտ. ներքին գաւառներու մէջ ծայրէն միւսը:

Վախի ու սարսափի ախուր տպագրութիւնն անկէ հայ գրեւորները ձգած անուն տեղ և հայրենական օճախ՝ խմբովին կը գաղթէ, օտարութեան հեշտանքի հեռա-նկարէն արդէն:

Ու գաղթականներու խռոնքում կա-րաւանը կ'աղէ կ'առնէ Սամսոնի նաւա-հանգիստը՝ Սեւ ծովը, Միջերկրականը և Արեւմտեանն ալ ճեղքել անցնելու պատ-րաստակամութեամբ: Վախն անհետ, տաժանելի ճամբորդութեան մը առթիւ յոգնութիւն չլսածով, պիտի երեւոյ-ն վեր կը նային: Լուռ են անոնք: Կարօ-տակէջ հարցումներու մէջ պատասխան մը ունին տալիք զո՞ւ չեղանով մը: «Ամե-րիկա կ'երթանք»:

Ամերիկա, չլացուցիչ անուն մը, օտա-րութեան ամէնէն տաժանելի, ամէնէն ան-հաղթի, զիկ զակ, անձանթ ճամբաներուն մէջ, թափառումի և շուարումի խորհրդ-աշնչանքը: Ահա Ամերիկան, «Աւետեաց երկիր» մեր զարկ աղբորդներուն: Ե-րուն հոգը սակայն: Գործարար երկրին արտաքին փայլը չլսածեցուցած է զարի-պութեան յանձնառուները:

Մտաւորապէս տարի մը առաջ՝ ա-ղաւթութեան վաղորդայինը, Արեւելի մը կ'ըսէինք: «Այլ թող դադրին պառա-մար արտաւտը, ա'լ թող դադրին նո-րագլակ մանկամարդը կնոջ արտաւտը: Ամերիկա երթալու պատրաստուող իր ա-մուսնին համար, ա'լ թող դադրի վեր-ջապէս Մարտիի և ալ նաւահանգիստ-ներու, նաւային խոտմը պաշտօններուն ու bonofo ճանքը»: Այսօր, օտակայ, դա-րկանքու կարաւանը մէկը միւսին կը յա-ջորդէ, կարծես մէկը միւսը գերազանցե-լու իրութիւններով:

Ուր կ'երթան... գիտեն արդեօք: Առաջները, երբ կառավարութիւնը, հարստաւարութիւնը թուրքիոյ մէջ ծա-րէն միւսը կը տիրապետէր միահեծան, դարկանքու ճամբորդութեան էն մեծ դժուարութիւնը մինչեւ Մարտիէն էր: Իսկ այսօր, ընդհանրապէս, Մարտիէն է որ կը սկսին ցաւոց երկունքը:

No bonofo խնդիր քարէ քար կը դարեն խնդ ճամբորդները: Զբաւոր վի-ճակի մէջ, տեղւոյն ու լեզուին անձանթ հարկաւարներ լեցուած են Hotel ըս-տուած որի մը մէջ: աղտոյններուն ո'չ չափ և ո'չ ալ անձան ունի: ասոնց վրայ աւելցուր հայ ամասները (agent), ինչպէս վերջանէ, Չարա կային, որոնք քանի մը ամառուան մէջ տասնեակ հազարաւոր փրանք զիջած են խնդ ճամբորդներուն կողպուստին:

Ամերիկա երթալու համար Մարտիէ ապագաւորներուն թիւը 5000 կ'անցնի, որոնք երեք օրիներու մէջ ապաստանած

են, ու իրենց ամերիկացի բարեկամնե-րուն նիւթական օգնութեան յուսադիր-անհամբեր կը սպասեն: Արդանտանը ճեղ-քել անցնելու համար:

Գաղթականներու մէջ չեն պակսի կի-ներ ու մանչեր, որոնք փոխանակ Մար-տիի անկանքի անկանքները թափառե-լու, դպրոցի գրասեղանին վրայ գտնուե-լու էն: Բայց գաղթականութեան անա-փառ մարմալը կամ «հացի խնդիրը» զա-նոնք օտար ախուրը նետած է: Սրական մէկ անգամ ուտելով և երբեմն ալ առանց կերակուրի կ'անցնեն իրենց սեւ օրերը: Եւ այս անկ վիճակին մէջ աւելցուր ու bonofo՝ աչքի հիւանդութեան ենթարկուած, զոր ամէնէն շատ Հայերը ունին: Ան որ աչքի այս հիւանդութեան ենթարկուած է, ամէնէն շատ կը նեղուի ու կը տա-նջուի թէ՛ նիւթական և թէ՛ բարոյապէս: Տասնէն աւելի տարագրներու հանդիպե-ցալ Մարտիի մէջ, որոնք անհայտ զոհ-դութեամբ մինչեւ 150 տարեք ծախնելով զաղաւթի ճամբաներէ մինչեւ Նիւ Եորք հասնելէ վերջը՝ կրկին Մարտի վերա-դարձուած էին: Այս խնդները միմա անա-գին պարտքերու տակ ձգուած, անձիւ-թեան և ծայրայեղ վիճակի մը մասնուած, կը թափառեն: Հայրենիք վերադառնալու համար ամէն ճիշդ կը թափեն, սակայն անօգուտ:

Ուր կ'երթան նոր ճամբորդները, գի-տեն արդեօք:

ՏԱԿՈՐ ԳՍԱՍՊԵԱՆ

Սամսոն

ԱՂԵՏԻ ՎԱՅՐԷՆ

ՄԵՐԱՆԻ, 5 օգոստոս

Արտադաւթի հասանքը մեծ թափով կը շարունակուի, խնդիւր պայմաններու մէջ: Կիրիկիան ընդհանրապէս կը դատա-րուի: Թալանէ հարստացող խոտմար-քանին ու կամարը ոսկիով լեցուն, ապա-հով ու անձանթ վայր մը գտնա հան-գիստ վայելելու, իսկ հրաշքով կոտորա-ծէն աղաւթով Հայն ա'լ մոլաւանքի ու Պատերազմական Առեւտրի անարդար դա-տաստանէն հեռու երթալ աղբորդ:

Այդ. Վարչ. պատուիրակներն ալ երբեք չկրնան օգտակար ըլլալ, թերեւս գործ մնացած չըլլալուն համար: Գոր-ծիչն աւելի արձանագրելի պատժու կը կատարուի, որուն համար միայն մէկ պաշտօնակա մը պիտի բռնէ: Տիկին Զա-պէլ Եսայանն ալ ընդունելով զարգե-լուսի իր բարձր կարողութիւնն ու բա-րեւորութիւնը՝ չկրնար օգտակար ըլլալ, և արդէն երբ մէկ կողմ կը դնենք մար-կան խնդիրը, որոնք հոգածու կարճըր շատ կը գտնուին հոս, ինչպէս նաեւ մա-տակարարներ, ուստի զոր տեղ կը վճար-ուի այնքան մեծ թոշակ մը, մեծ ո'չ թէ Տիկինը արժանիք չունենալուն, զաւ լիցի, աս ըսել չենք ուզեր, և մեր մտքէն իսկ ենք անցնել, ալ որքանոցն համար որ պէտք չունին:

Օրէնք մը, որ Յիսուսեանց Ընկերութիւնէն շատ աւելի լաւ պիտի տիրապետէր աշ-խարհի և պիտի առաջնորդէր զայն... Օրօքու աղաւթ էր և իր փորձերէն չէր կրնար շարունակել. ես հարուստ էի, բայց իմ հարստութիւնն անբաւական էր, ըն-կերութիւնս ապրեցնելու և զայն պար-տաւորելու համար: Երբեք ամիս խորհե-ցայ, յետոյ Օրօքուի ըսի:

«Պիտի յաջողուի այնպիսի մարդ մը պատրաստել, որ կարենայ ծովուն մէջ ապրիլ ձուկի մը պէս, մարդուն իմացա-կանութիւնը և մասնումը պահելով հան-գիծը»:

«Այո՛, պատասխանեց: «Այն ատեն հարստութիւնս Օրօքուի տուի. ի փոխարէն Մարգարէի պիտի տար ինձի: Յետոյ բարեկամին բացատրեցի ամենագոր ըլլալու մասին ունեցած փա-ռասիրութիւններն և ծրագիրներն: Ըմ-բռնելով միտքս ու համակարծիք գտնուե-ցաւ ինձի... Գոյր մը ունէի, Աստուածածնայ պատ-կերի մը պէս աղւոր, և ինչ ալ հարուստ: Օրօքու անոր հետ ամուսնացաւ: Մեր մի-ջեւ որդուկեցաւ որ այդ ամուսնութիւնէն ծնած առաջին զաւակը պիտի ըլլար Մար-գարէի, հոգ չէ թէ մեռնէր ան, երբ

* Վարչութիւնը անցեալները բաւական ջանք զրկած էր. կը լսենք թէ ատենք Առեւտրի չըլլալու գիւղերը պիտի երթան ժողովուրդը միջնորդելու: Զարմանալի է որ երբ այնքան ատենէ ի վեր կը պո-ռանք թէ Առեւտրի օրդակայ գիւղերու մէջ հայ չեն մնացած, Վարչութիւնը չի լսեր կամ հաւատք չընծայեր: Իսկ եթէ Առեւտրի համար են ատենք, այսօր Ա-ռեւտրի քահանաները միջնորդելու բա-ւականաչափ ժողովուրդ չունին: Առեւտրի մէկը, Մերսին, ծեր քահանային օգ-նական և միւսն ալ թերեւս ճարտան կա-րենայ մնալ, մնացածներն ալ պատուի-րակներու գործերուն օգնեն:

* Մէկ քանի օրէ ի վեր Մերսինի մէջ նպաստի բաշխումը դարձեց ցուած է ու այս առթիւ խնդութիւնը աւելցած: Պէտքէն էին հիմա դրամ կը բաշխուի չքա-ւորներուն:

* Տեղւոյն միւթեւարժը, Էստա-պէն, Պարսէն վերադարձած է ու կը շա-րունակէ իր պաշտօնը ձեռնարկելու: Յու-նաց զէմ ըլլալիք պոլսի մարդիկ հան-գիտացաւ, որչափ նպատակահարմար ունենալով խաղաղութիւնն պահպանուած:

* Թերթերու մէջ Առեւտրի հայ մաս-նիկներու անունները գրուած էին, ատենք մատնիլ ըլլալէ աւելի զրպարտիչներ են, որովհետեւ մասնիկ՝ ճշմարտութիւն մը թշնամի կողմին հաղորդել է, մինչդեռ զրպարտիչ՝ ուրիշը պատժել տալ կամ անոր վնասելու համար սուտ խօսիլ է. վատութիւն մը, որ սա ներկայ պարա-գային մէջ հայ աղքատ հանդէպ կը գոր-ծուի, անե'ք ու նշովը այդպիսիներուն և ո'չ թէ ծեծ ու արտաքսում Սիւլեանի պէս:

* Կը լսենք թէ Առեւտրի Պատե-րազմական Առեւտրի անհատաւորը նա-մակ գրուած ու սպանալիք եղած է որ եթէ անկից վերջ թուրք մը կ'ախու-րէ կարելին ի գործ պիտի դնեն: Պատերազ-մական Առեւտրի ատար վրայ կը պատա-սխանէ թէ զեւր կախուելիք 400 հոգի կայ: ուստի ուղածին կրնան ընել: Զենք գիտել թէ որքան ատարք է այս լուրը, միայն սա ճիշդ է թէ երէկ 6-700 դիւ-աւոր գնաց Առեւտր:

* Առեւտրի նախկին զին, հրամանատա-րը Խալաթ էր ըլլէր Առեւտրի մէջ, մինչդեռ միջնորդը ըստարեւելու կը մնան: Ար-դեօք լսեցանք որ շատ քանի թէ մ. ու օրէնքը բացատրութիւններ ունին:

* Կ'ըսուի թէ հանրածանօթ Ապտիւլ Գաւաթի ի նպատակ Գեորգ Բէյի հետ հան-րագործութիւն մը ստորագրել կուտայ, որուն կը մասնակցին նաեւ մէկ քանի վատ ու շահախաղի Հայեր: Բնականա-բար այսպիսի հանրագործութիւնը որ Ապտիւլ Գաւաթի պէս ոգնադործ ու թելադրիչ անձն մը չի կրնար նպատաւոր ըլլալ, քանի որ ճշմարտութիւն չառ հեռու է...

ԿԻՐԻԿԵԱՆ ԲՈՒՐ

անգամահարձութեան ենթարկուելու ու ան-հրաժեշտ գործարարները պատուաւորէին իր վրայ:

Արեւան խօսքը ընդհանրեց պահ մը: Գլուխը ձեռքերուն մէջ առաւ, և հաւաք մը թուա չըլլալէնքէն ի յուշ այն բանե-րուն զորս իր խօսքերը կ'ողգնէին... Այսքերը փակ, բազմոցին վրայ փուռած, Օրօքու կարծես ինք իր մէջ կ'ուզէր ամ-փոփոխ մտածումները: Գալով Սէվէրաքի, այդպիսի սկզբնաւորութեան մը չէր սպա-սել, իր զիջքը կը մասնէր զգացած ապ-շուքները:

Գիւր ինչ պիտի լսէր այդ արտաւարք յայտնութիւններէն յետոյ: Ո՞վ էին այդ մարդիկը, որոնցմէ մէկը հակիւն խօսքե-րով կը պարզէր դիւանին փառաբանու-թեան մը ծրագիրը, միւսին ճշմարտապէս ամենագոր գիտութեան վրայ հիմնուած: Բայց արեւան գլուխը վեր առնելով և իր մտքէ աչքերուն անհնազուրկելի նայուածը ձգելով Սէվէրաքի տարտամ աչքերուն վրայ, յարեց:

—Միջեւ տղուն ծնունդը՝ Օրօքու փորձեր կատարեց: Ուրիշ կապիկ պահե-նք. քայքայ ինքնորոշը ըստին մէջ պարե-նցաւ: Կապիկները եղաւ ան, այսինքն նախադիպարը Մարգարէին, որ աւելի

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲՍԺԻՆ

Մ. ՆԱԶԱՆԳՈՍ ԶԱՌԱՏՈՐԸ

Երկու նոր գրահաւորները՝ Արմանա և Ուիսիկի, 26,000-ական թանոց, որոնք երեսուն երկու ամուսնի մէջ պիտի չին-ուին, ժամը քսան հանգոյց արագութիւն պիտի ունենան: Այդ երկու մարտնաւե-րու իւրաքանչիւրը երկու միլիոն անգլիա-կան ոսկի պիտի չինուի: Թնդանքներն ալ միասին, որոնք մէջ երեսուն անգլի-մեք արամագիծով տասերկու թնդանք-ներ պիտի գտնուին: Այն երկու գրահա-ւորներն ալ, որոնք 1910-11 ծրագրին մէջ կը գտնուին, 30,000-ական թնոց տա-րողութիւն պիտի ունենան: Մինչդեռ նա-ւատորմին յաւելմանը մասին նախորդ նախագահ Պ. Ռոզվելլէի քաղաքական նոթիքներ անփոփոխ կը պահուի, միւս կողմէ Պ. Ռոզվելլէ կը հրաւիրէ պատերազ-մական նախարարը՝ 88,000-էն 80,000-ը զեղ-չել ցամաքային բանակին թիւը՝ ելմաս-կան տարին վերջնականաւ առաջ՝ յունիս 30: Կը կարծուի թէ այդ որոշումը տրուած է խնայողութիւններ ընելու հա-մար:

ՍԱՐԵՐԿԱՍԻ ՄԷՋ ԳՈՐԾԱԳՈՒՈՂԸ
—Բնագործիկն կիրակի օրուան թուական-նով կը հեռագրեն: Երէկ իրիկուն Բից-պուրի մէջ մեծ խառնութիւններ պատա-հնցան և ոստիկանութիւնը քանի անգամ ընդհարումներ ունեցաւ երկաթուղիի վա-կանի գործարարներուն բանժող ընդ-գործաւորներուն հետ: Կին մը պոսպա մը նետեց հեծեալ ոստիկաններու խոմբի օր մէջ, բայց բարեբախտաբար չպայթե-ցաւ: Գործարարին չըլլալովին մէջ ալ պոսպանքեր նետուեցան, և մէկ քանի չէնքեր վնասուեցան: Բաղմաթիւ վերա-ւորներ կան, որոնք մէջ է Բիկերութեան բժշկիչ:

ԶԻՆԱՅԵՆԵՐՈՒՆ «ՊՈՇԵՐՈՂԸ»
—Ծանօթեցէ՛ք կիրակի օրուան թուա-կանով հեռագրի մը կ'ըսէ: Գիւր-Գիւրիկն այսօր հոս հասած չոգնուաւ: Կը ծանուցանին թէ նոյն քաղաքին մէջ «պոլսեցի» մը սկսած է Արեւելացիներ-րուն դէմ: Այդ «պոլսեցի» չարժա-սիրին է Գիւր-Գիւրիկն անգլիական ստա-նտէրին մէջ ոստիկանութեան լծակը Պ. Միւրի զէմ կը կարծաւ ամբաստանութիւնը թէ մէկ քանի զինուորներու մասնուան պատ-ճառ եղած է: Անգլիական վաճառական-նութիւնը կը զգայ այդ «պոլսեցի»-ին արդիւնքը, վասն զի անգլիացիները միայն չինական կամ ճարտական չոգնուաւ կը նստին և իրենց սպորանքները միայն ա-նոցմով կը փոխադրեն:

ՅԱՆԱՍՏԱՆԻ ԹԱԿԱՆՈՐԸ
Ա-թենքի մէջ կիրակի օրը օտ գեկոյցը հրա-տարուեցաւ: «Բաղումովն անհիմն են այն զրոյցները թէ երկրորդ թագաւորը մտադիր եղած ըլլալ հրաժարել զինուո-րական շարժումին և սպանելու: Կահն-ընմաներուն հետեւանքով: Թագաւորին թիկնապալար, նախարարապետ Պ. Ռալլիի

ետքը պիտի ստեղծուէր... Տղան ծնաւ, աղջիկ էր: Մայրը մեռաւ ծննդաբերու-թենէն լիւր յետոյ... Եւ որովհետեւ ա-րեւ էակ մը պէտք էր մեղի, նորածին աղջիկը խնայուեցաւ: Օրօքու և ես կա-րելի եղած ամէն խնամքներով մեծցու-ցինք այդ աղջիկը... Պարոն Սէվէրաք, կը ծանուցաւ զայն: Զուրէն ազատած ըլ-լալուն համար Միջնորդը դրած ենք ա-նունը...:

Այդ անունը լսելուն պէս՝ Սէվէրաք սարսուռ մը զգաց և աստիկ կարծրու-թիւն մը պատեց դէմքը: Բարեբախտա-բար, արեւան չէր դիտեր զինքը: Սէվե-րաք չպիտի կրնար իր յուզումը զսպել, ինչ որ մտմտեւ պիտի պատճառէր Զիւ-պիլը:

Անուշաւ, Սէվէրաք կը ծաննար Միւ-րիկին, այդ զիւրիկը և դուտարն աղջիկը, որ պարկին կը կորստան կղզիին: Ինչ անգամ տեսած էր Միւրիկին՝ կղզին ոտք դրած օրէն ի վեր: Ծաղաւորազէտ Սէվե-րաք իր կարծածան: Զանգաւորներէն պա-հած էր գողոր ու ցաւազին յիշատակ մը, այնպէս որ իր սիրտը զննած ատեն յու-զում մը կը զգար, որ շատ կը նմանէր սիրոյ առաջին և թագուն արտայայտու-թեանց...:

Սակայն Սէվէրաք լալեցաւ: Իր

ուղղած նամակի մը մէջ, կը խնդրէ անկէ հեռու այդ տեսակ զգալուններու գոյու-թիւն ունեցած ըլլալու: Հանրային կարծիքը համոզուած է որ թուրքներէն վէճերը կարգադրութեան ճամբու մէջ են տէրու-թեանց կողմէ: Կարգիւնները կը գոլեն Պ. Ռալլիի արժանաւայելի և ուզիչը ըն-թացքը այն միջոցին երբ թուրքներէն յարաբերութիւնները աստիկապալից չըլլան մը կ'անցնեն:

ՌՈՒՍԻԱ ԵՒ ԻՏԱԼԻԱ
Դէ՛նք կը հեռագրէ Թիպուրի թղթա-կիցը: Պատճառներ ունիմ հաւատարմ-թէ Ռուսիոյ կայսեր և Իտալիոյ թագա-ւորին տեսակցութիւնը իտալական հողին վրայ տեղի պիտի ունենայ և ոչ թէ իտա-լական ջուրերուն մէջ: Կրնամ ճշդել և ըսել թէ այդ տեսակցութիւնը պիտի կա-տարուի Թուրինի նաւարարի մէջ:

ՌՈՒՍԻԱՅ ԶԵՆԱՆԵՐԸ
—Ռուսիոյ նախարարապետ Պ. Սերդուլին, Գիւր-ոն հանաքին մէջ օգտիւնութիւն կատարած միջոցին, ընդունեց հրէական պատուիրա-կութիւն մը, որ կը խնդրէր Ռուսիոյ մէջ Հրեաներուն վիճակը մեղմանել: Պ. Սեր-վին յայտարարեց թէ կը խոստովանէ որ այդ խնդիրը հիմնաւոր է, սակայն այն զերը զոր երկրին ներքին քաղաքականու-թեանը մէջ կը կատարեն Հրեաները, թող չի տար նպատաւոր լուծում մը տալ հը-րեական խնդիրը: Նախարարապետը յոր-դորեց Հրեաները որ աւելի չափաւոր ըլ-լան:

ՊԱՐՍԱՍՏԱՆ
—Անցեալ հինգշաբ-թի առաջակներ լիւր տարին Պարսկաս-տանի կայս. պանշային պաշտօնատարե-րէն Պ. Ալլան Ռայդը՝ Բեյութէն Ենչու ուղեւորած միջոցին, օտակայն հնդեւրո-պական հեռագրական պաշտօններէն Պ. Զէյմ օգնութեան փութալով յաջողե-ցաւ զայն ազատել: Պ. Ռայդի ընկերնե-րէն մէկը սպանուեցաւ: Կացութիւնը միշտ անապագայ է, վասն զի համարու-մբայ բազմաթիւ աւաղակներ կան:

—Տիկին Թիկիլիանի թղթակիցը կը հե-ռագրէ թէ արքայական կուսակից Պառ-թիարները հիմա կը յարձակին Սալթանա-պալի գաւառին ճիւղերէն: Բեյութէն Ենչու րուն վրայ: Այդ գործը իրենց համար շատ դուրին է, քանի որ նոյն գիւղերը ան-պաշտպան են: Մէկ քանի օրէն թէ հրեանե-րը զաւթեցին: Դիւնուրները ճամբայ պիտի ել-լին բարեկարգութիւնը վերահաստատելու: Աստորապալի մէջ Թիւրքներէն նորէն կը շարժուի և չիթութիւնները առաջ դե-րած են:

ԹՈՒՍՈՒՆԻ ԶԱՐԳՈՒՂԱՐԸ
—Բե-դեհապուրի մէջ կը հաստատեն թուրքի-քաղաքական ճիւղերէն: Բեյութէն Ենչու զը-րոյցները: Գիւրական ոստիկանութեան պետը ու օգնականը, Եսայանա-Բաղիա-նայի դարաստանին մուտքին առջև բազ-մաթիւ պահակներ դնելէ ետքը, մասն խոստովանաւան եկող և ծնողաբողներուն մէջ կը գտնուէր ծաղաւորն աղջիկ մը, զոր ամօթալից կերպով գլխէ հանած էր մտաւայ զաւթին ուսանողներէն մէկը, որուն անունը չեմ իմացած, և

արարական ճիւղը, Ապաթիա: 2—12

ՊԵՏԻՐ ԿԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

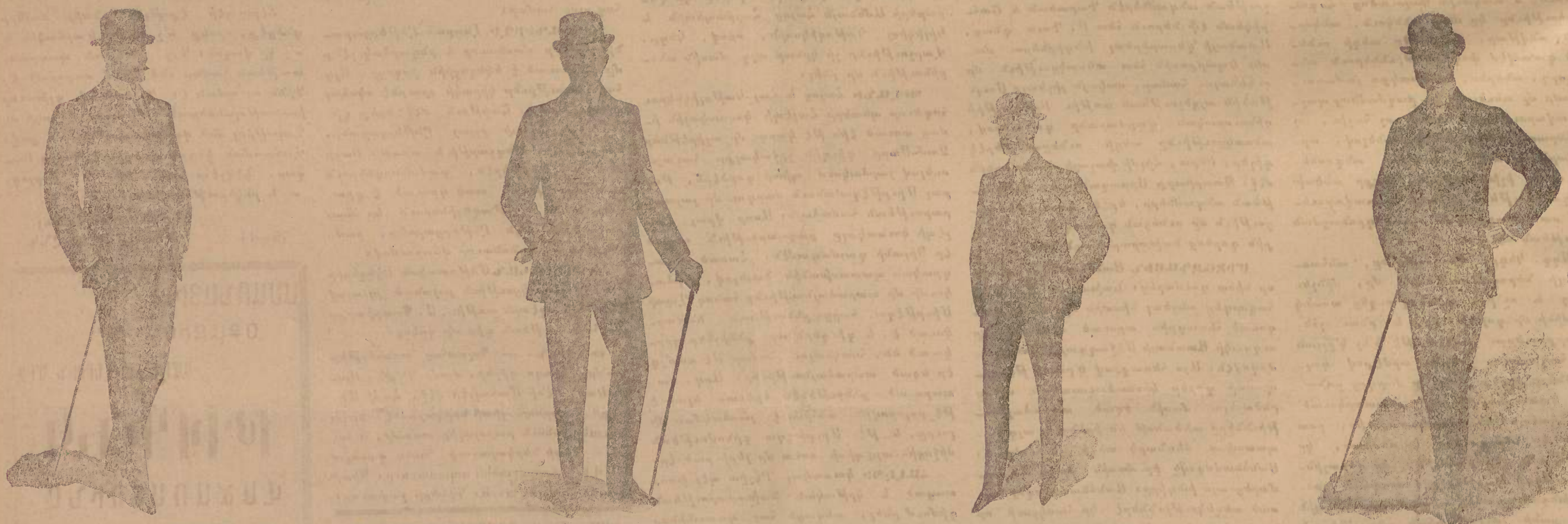
241 370 500 ԲԵՐԱ 500 370 241

ԱՆԿՈՂՆԻ ԿԱԶՄԱԾՆԵՐ ԵՒ ՅԱՐԱԿԻՑ ԱՌԱՐԿԱՆԵՐ

ՄԵԾ ՄԹԵՐԲ ՓԱՅՏԷ, ԵՐԿԱԹԷ ԵՒ ԱՆԱԳԱՊԼԻՆՁԷ ՄԱՀՃԱԿԱԼՆԵՐՈՒ,
ՏՂՈՑ, ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑԻ ԵՒ ՕՐԷԼԻ ՄԱՀՃԱԿԱԼՆԵՐՈՒ

ԲԱՑՈՒՄ ԱՅՐԵՐՈՒ, ՄԱՆՁԵՐՈՒ ԵՒ ՓՈՔՐ ԱՂՋԻԿՆԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ
ՊԱՏՐԱՍՏ ԶԳԵՍՏԵՂԷՆՆԵՐՈՒ ՃԻՂԻՆ

ՄԵԾ ԺԱՄԱՆՈՒՄ ՆՈՐ ԶԳԵՍՏԵՂԷՆՆԵՐՈՒ

ԱՅՐԵՐՈՒ, ՄԱՆՁԵՐՈՒ ԵՒ ՓՈՔՐ ԱՂՋԻԿՆԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ
ԿԱՅԵԼՈՒՉ ՁԵՒԵՐՈՎ, ԵՒ ԿԵՐՋԻՆՈՐԱԶԵԻՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱԶԱՅՆ